

ದೂರದೇಶದಲ್ಲಿ ದ್ದುಕೊಂಡು ಹೆತ್ತವರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇ ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಮಗ ಕೂಡಲೇ ಹೇಳಿದ 'ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಅಂತ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಸುಮ್ಮನೆ ಆತಂಕ ಯಾಕೆ?' ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ ಗಾಯತ್ರಿ ಸದಾನಂದನೊಡನೆ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಳು. 'ಗಿರೀಶ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು? ದುಡಿದು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನನಗೆ ಮನೆಯ ಯೋಜನೆಯೇ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.' 'ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ದ್ದವಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ ಬೇಜಾರಾಗಲಾ ನಿಂಗೆ?'

'ಹಾಗೇನೂ ಆಗಲ್ಲ. ತುಂಬ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಯೇ ನಾನೀ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೋದು. ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಸದಸ್ಯತ್ವ ತಗೋತೀನಿ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನ ತಂದು ಓದಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೇಗೂ ಅಭಿರುಚಿ ಹತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೀನಿ.'

'ಸರಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ' ಅಂದ ಸದಾನಂದ.

ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ಸ್ವಯಂ ನಿವೃತ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಳು.

ವರುಷವೊಂದು ಉರುಳಿದುದು ಗೊತ್ತಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಗಿರೀಶನ ಫೋನು ಬಂತು 'ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಚಂದವಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾ ನಿಂಗೆ? ನಾನು ಅದರ ಫೋಟೋ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ, ನೋಡುವಿಯಂತೆ.'

ಸಂತೋಷ ಸೂಚಿಸುವುದರ ಬದಲು ಗಾಯತ್ರಿ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಉದ್ಗರಿಸಿದಳು 'ಛ! ಮನೆ ಖರೀದಿಸಿದೆಯಾ ಅಲ್ಲಿ? ಯಾಕೆ, ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಇರುವಾಗ? ಇದು ನಿಂದೇ ಅಲ್ಲೆ ಮಗನೆ?' ದುಃಖ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬಂತು ಅವಳಿಗೆ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಉತ್ತರ ಬಾರದು. ಮತ್ತೆ ಮೌನಮುಂದ ಮಗ ಮುಂದುವರಿಸಿದ 'ಏನಮ್ಮಾ ನೀನು ಹೇಳೋದು. ಇಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಬಾರಿ ಗೊತ್ತಾ? ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡೋ ಬದಲು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಮನೆ ತಗೊಂಡರೆ ಸಾಲದ ಕಂತು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ. ಸಾಲ ಮುಗಿಯುವಾಗ ಮನೆ ಸ್ವಂತದ್ದಾಗುತ್ತೆ.'

'ನೀನೇನು ಅಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸೋ ಯೋಜನೆಯೇ? ಬೇಗ ಬಂದುಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೋದಿಯಲ್ಲ?' ಸದಾನಂದನಿಗೂ ತಳಮಳ.

'ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ನಾವು ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಅಪ್ಪಾ. ನೀವೂ ಇಲ್ಲಿಗೊಮ್ಮೆ ಬನ್ನಿ. ಕೆನಡಾ ನೋಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ರಜ ಹಾಕಿ ಬನ್ನಿ.'

'ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ರಜ ತಗೊಳ್ಳೋದು ಏನೂ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಮನೆಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಬರೋದು ಹೇಗೆ? ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇರೋದಿದ್ದರೆ ಆಗಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಬಂದು ಇರುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಬೇಗ ಹಾಕಿ ಬಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ಬರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರದು....'

ಸದಾನಂದ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಾಗ ಗಾಯತ್ರಿಯೂ ದನಿಗೊಡಿಸಿದಳು. 'ನನಗಂತೂ ಈಗ ಈ ಮನೆ ಅಂತಂದ್ರೆ ದೊಡ್ಡ ಜೈಲೇ ಆಗಿದೆ. ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು

ಒಂದು ದಿನ ಕೂಡ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ....'

ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ತಡೆದ ಮಗ 'ಈಗ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಬೇಡ ಅಮ್ಮ, ಮನೆಯ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ.'

ಮೊಬೈಲ್, ಫೇಸ್ ಬುಕ್, ವಾಟ್ಸಪ್ ಇಂಥವೆಲ್ಲ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕಾಲ ಅದು.

ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಊಟಕ್ಕಿರುವ ತಯಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಗಾಯತ್ರಿ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡಳು 'ಅವನು ಮನೆಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ವಾರವಾದರೂ ಬೇಕು ನಮಗೆ ಬಂದು ಸೇರಲು.'

'ಒಂದು ವಾರ ಆದರೇನು, ತಿಂಗಳಾದರೇನು? ನಮಗೇನಾದರೂ ಅವಸರ ಇದೆಯಾ ಮನೆಯ ಚಿತ್ರ ನೋಡಲು? ಕಳಿಸಲಿ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ' ಸದಾನಂದನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ ಇತ್ತು.

'ನನಗನಿಸುತ್ತೆ ಗಿರೀಶ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಬಿಡ್ತಾರೋ ಏನೋ ಅಂತ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಇದೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಾತಾವರಣವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಕೂಡಾ ಆಯ್ತು.'

'ಅವರಿಗಿನ್ನು ಬೇಗನೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪೌರತ್ವ ಕೂಡಾ ಸಿಗಬಹುದು. ಮತ್ತಾಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ತಾರೆ? ಇನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಆದ ಮೇಲಂತೂ ಕೇಳೋದೇ ಬೇಡ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲು ಮನಸ್ಸೇ ಆಗದು.'

'ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿತಿ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ? ನನಗೇನೋ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇ ತಪ್ಪಾಯಿತು ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಹೋಗೋದು ಬೇಡ ಎಂದು ಖಡಾಖಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ!'

'ನಿಂಗೆಲ್ಲೋ ಭ್ರಮೆ ಗಾಯತ್ರಿ. ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದವರು ನಾವು ಬೇಡ ಅಂದರೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತಗೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಅವರಿಂದ ಏನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ' ಸದಾನಂದ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಎದ್ದು ಹೋದ. ಗಾಯತ್ರಿ ಮೌನವಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ನಡೆದಳು.

ಮತ್ತೆ ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಪ್ಪ ಅಂಚೆ ಕವರು ಬಂದಿತು. ಅದರೊಳಗೆ ಎಂಟು ಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲವೂ ಮನೆಯ ಚಿತ್ರಗಳೇ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೋನಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದವುಗಳು. ಮನೆ ಸುತ್ತಲಿನ ನಿಸರ್ಗಸಿರಿ ಅತ್ತದ್ದುತ. ಒಳಗಿನ ಕೋಣೆಗಳ ಅಲಂಕಾರ, ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು, ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಸಿದ ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಎಲ್ಲ ನೋಡುವಾಗ ಎಂಥ ವೈಭವೋಪೇತ ಮನೆ ಎಂದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕಾಲಚಕ್ರ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಉರುಳುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.....ಒಂದು ರಾತ್ರಿ.....ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರಾದೇವಿಗೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದ ಸಮಯ.... ಜೋರಾಗಿ ಬೀದಿನಾಯಿಗಳು ಬೊಗಳಿದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಳು. ಎದ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಗೆ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಿಟಕಿಯ ಪರದೆ ತುಸುವೇ ಸರಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಇಣುಕಿದಳು. ಹೊರಗೆ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ.... ಯಾರೋ ಕೈಲಾಂತ್ರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಒಬ್ಬ ಅಲ್ಲ, ಇಬ್ಬರಲ್ಲ, ಬರೋಬ್ಬರಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬೀದಿನಾಯಿಗಳ ಕಿರುಚಾಟ ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕುವಂತಿತ್ತು. ಗಾಯತ್ರಿ ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ಗಂಡನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು.

ಸದಾನಂದ ದಡಬಡನೆ ಎದ್ದುಬಂದು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರನೋಡಿದ. ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ಧಾಂಡಿಗರೇ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ದೊಣ್ಣೆ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. 'ದರೋಡೆಕೋರರೇ ಆಗಿರಬೇಕು ಗಾಯತ್ರಿ, ಏನು ಮಾಡ್ತಾರೋ ನೋಡೋಣ. ಲೈಟ್ ಹಾಕ್ತೇಡ....'

ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಗಾಜಿನ ಚೂರು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಚೂಪು ಕಂಬ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೆ ಇಬ್ಬರು ಧಾಂಡಿಗರು ಒಳಹಾರಿದರು. ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದರು.

'ಮನೇಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಇದ್ದೀರಾ? ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆರೆ'

ಹೊರಗಿನ ಶಬ್ದರ ಮೇಲೆ ದಬದಬ ಬಡಿದ ಶಬ್ದ. ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಮೌನ, ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ಕುಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದ.

ಸದಾನಂದ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಕೊಂಚವೇ ತೆರೆದು ಹೊರಗಿಣುಕಿದ.

'ಯಾರು ನೀವು? ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಈ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ? ಏನು ಬೇಕು ನಿಮ್ಮೆ?'

ಕೊರತೆ

ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕಕೆ ಜಯ ಖಚಿತ ಚುನಾವಣೆ ಮುನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷ ಗಳ ಭೋರ್ಗರತ ಅಧಿಕಾರ ಹಿಡಿದ ನಂತರ ವಾಗ್ಧಾನ ಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಡಲ ಕೊರತೆ
★ ಎಂ.ಎಸ್ ರಘುನಾಥ್

ಶಿಲ್ಪಾ ಕಥೆ ಬರಹ